

కళను నేనే.. కవితను..నేనే..

కళను నేనే.. కవితను..నేనే..
సమాజ హితం కోరే.. రేపటి భవిష్యను..నేనే..
గగనంలో ఎగిరే..
వేకువ పతాకను..నేనే..
సాగర గర్భంలో నివసించే..
స్వాతిముత్యాన్ని..నేనే..
ప్రేమ అలలుగా ప్రవహించే..
సజీవ నదీమ గీతాన్ని..నేనే..
సమాజంలో జరిగే అవినీతి,
అణచివేతలపై..బ్రద్దలైన అక్షరాల..
అగ్ని పర్వతాన్ని..నేనే..
చీకటి గుండెను చీల్చే..
వెలుతురు ఖడ్గము..నేనే..
సమతా మమతలు పండిస్తూ..
కవన సేద్యం చేసే కర్షకుడినీ..నేనే..
సరిహద్దు రేఖపై..దేశాన్ని భుజాన మోసే..
సైనికుడినీ నేనే.. భరతమాత సేవలో..
అంకితమైన దేశభక్తుడునీ..నేనే..
కలమే నా ఆయుధమై..
కాలమనే కదనరంగంలో.. కదులుతుంటాను..
బతుకు యోధుడునై..నేనే..
జనారణ్యంలోని.. కాలకూట విష నాగుల..
కోరలు పీకేదీ..నేనే..
నిరంతరం ఆత్మ జ్ఞానాన్ని బోధించే
బోధి చెట్టును..నేనే..
సమసమాజ స్థాపనకై..
నిత్యం పల్లవించే..
కళను..నేనే.. కవితను..నేనను

కవిత పాటిబండ్ల

చిందించు.. ఓ.. చిరునవ్వు

చిరునవ్వు మనిషికి అందం
చిరునవ్వు మనసుకు ప్రతిబింబం
చిరునవ్వులు చిందే మోములో
మురిపించు ఎన్నో అభిమానాలు
మరిపించు ఎన్నో ఎన్నెన్నో కష్టాలు

ఒక్క చిరునవ్వు ముఖాన ముసిరితే
ఒక వ్యక్తిని చూడగానే చిరునవ్వు విసిరితే
పరిచయానికి పలకరింపులా..
స్నేహానికి చాచిన హస్తంలా..
ప్రేమలు చూపిన దారిలా..
చుట్టాలకు అభిమానంలా..
బంధువులకు అనురాగంలా..
ప్రేమికులకు ఆప్యాయత చూపేలా..
శత్రువులను సైతం దగ్గరచేసేలా..
ఆపదలో ఉన్నవారికి అభయహస్తంలా
రోగపిడితులకు ఓదార్పులా..
ఇలా..
ఎన్నో ఎన్నెన్నో.. అర్థాలకు
అలవోకగా కలిసే అవకాశాలకు
అర్థం...పరమార్థం గా నిలుస్తుంది
మంచితనానికి సూచికగా కనిపిస్తుంది
మరపురాని వ్యక్తిగా నిలుపుతుంది
చిరునవ్వులు చిందించే మోము
కల్పశాలు లేని తెరచిన మానసం
అందుకే..
చిందించండి.. ఓ.. చిరునవ్వు
నలుగురిలో మెరుస్తావు నువ్వు

లగిశెట్టి ప్రభాకర్

ఆనందం కేరాఫ్ అడ్రస్

ప్రపంచమంతా గాలించా
జీవితమంతా వెతికా
శాపింగ్ మాల్ లో అడిగా
ఆన్ లైన్ లోఆర్డర్ చేసా
విహారయాత్రలకెళ్ళా
పుణ్యతీర్థాలు దర్శించా
పుస్తకాలు చదివా
గూగుల్ లో సెర్చ్ చేసా
మేధావులను అడిగా
స్నేహితులతో తిరిగా
ఆనందం చిరునామా కై
అన్వేషించా
వెన్నెల లో విహరించా
ప్రేయసి కన్నుల్లో వెదికా
వ్యసనాలకు బానిసనై
వ్యర్థ ప్రయత్నం చేసా

ప్రశ్నల కొక్కానికి వేళ్ళాడుతూన్నా
అన్నీ కంటితుడుపు సమాధానాలే

శాశ్వతమైనఆనందానికి
నిర్వచనం దొరక్క
ఒక నిర్వేదానికి లోనై
విసిగి వేసారి ఇంటికొచ్చి
అలసిన దేహంతో
వాలిన కనురెప్పలతో
ప్రశాంతంగా కూర్చున్న
ఒక ధ్యాన ముద్రలో

ఒక నిద్ర ఒక మెలకువ కాని
సుషుప్తావస్థలో
వెల్లివిరిసిన జ్ఞాననేత్రం
విశ్వమానవ ప్రేమతత్వం

ఆశ్చర్యంగా ఆనందం
నా ఎదుట ప్రత్యక్ష మైంది
చిరునవ్వులు నవ్వుతున్న
నా ప్రతిరూపం

వర్తమానంలోనే
నిజమైన ఆనందం
తాత్వికమైన ఆత్మానందం
నిత్యం మనలోనే మనతోనే

"ఇష్టమైనది చేయడం కాదు
చేస్తున్న పనినే ఇష్టంగా చేయడం ఆనందం
పరుల సేవలోనే పచ్చనీ ఆనందం

కృతకమైన లోకంలో
కలుషిత మైన బతుకులను
పరిత్యజిస్తూ
సహజమైన ప్రకృతిలో
తాధాత్వం చెందడం
ధ్యానం చేయడమే
అసలైన ఆనందం"

మరణానంతరం మనిషి
ఆనందంగా బ్రతికే అమృతోత్సవం

-సరికొండ నరసింహ రాజు

కవిత్వపు కంకణం

పసిడి సిరులు పొంగే

పల్లెటూర్ల వైపు తొంగిచూడు...

పసితనం తల్లినోదివి సేళ్లలో

సెట్టుకు ఉయ్యాలలూగుతుంది...

బాల్యం సెలక మట్టి కింద

మాణిక్యంలా మగ్గిపోతుంది...

పందిరిలో పెళ్లకూతురుల కూర్చున్న

వికసించి వికసించని పుష్పాలెన్నో...

మగ బిడ్డల కోసం మధ్యలోనే

తెగిపడిన ఆడ భూణాలెన్నో...

మాటల తూటాలకు మానసికంగా

మరణిస్తున్న వితంతువులెందరో...

పిల్లలు లేక తల్లి కాలేక వెలుగుకై

చీకట్లో దాగిన పడతులెందరో...

కాటికెళ్లే వరకు కడుపుకింత కూడు

దొరికితే చాలనుకునే వృద్ధులెందరో...

పల్లెను ఒకసారి పలకరించి చూడు

పక్షపాతం ఏంటో పరిచయం చేస్తాది...

ఉన్నోడు, లేనోడు, తక్కువ కులం,

ఎక్కువ కులం, ఆడ, మగ అంటూ...

అంటు కట్టిన మూడ ఆచారాలను

వంట పట్టించుకున్న మూర్ఖులెందరో...

మనుగడ అంత ఒకటే అయినా

మనుషుల్లో తారతమ్యాలెన్నో...

మార్పు కోరి మంచి మాటలు

చెబితే శత్రువుని అవుతున్న...

మార్పు తేవాలన్న నా కల

కలగానే మిగిలిపోరాదని...

కవిత్వపు కంకణం తొడిగి

కదనానికి కలంతో సిద్ధమవుతున్న...

సత్యముని నవీన్